A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2010. november 23.*

A T-35/08. sz. ügyben,

a **Codorniu Napa, Inc.** (székhelye: Napa, Kalifornia [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: X. Fàbrega Sabaté és M. Curell Aguilà, később: M. Curell Aguilà és J. Güell Serra ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: O. Mondéjar Ortuño, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Bodegas Ontañón, SA** (székhelye: Quel, La Rioja [Spanyolország], képviselik: J. Grimau Muñoz és J. Villamor Muguerza ügyvédek)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 747/2006-4. sz. ügyben a Bodegas Ontañón, SA és a Codorniu Napa, Inc. közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2007. november 20-án hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe és S. Soldevila Fragoso (előadó) bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. január 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. május 20-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2008. május 5-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2010. április 13-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 2003. március 13-án a felperes Codorniu Napa, Inc. a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kért védjegy az alábbi ábrás megjelölés:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, a következő leírással: „Napa Valley-ben (Kalifornia, Egyesült Államok) termelt és palackozott borok”.

4 A közösségi védjegybejelentést a Közösségi Védjegyértesítő 2003. november 24-i, 83/2003. számában hirdették meg.

5 2004. február 23-án a beavatkozó Bodegas Ontañón, SA a 40/94 rendelet 42 cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban szereplő áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás két megjelölésen alapult. Az egyik megjelölés a 2 050 623. lajstromszámú, alábbiakban megjelenített közösségi ábrás védjegy:

a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírással: „Alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével).” A másik megjelölés a 844194. lajstromszámú LA ARTESA spanyol szóvédjegy a Nizzai Megállapodás

szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, a következő leírással: „Borok, szeszes italok és likőrök”.

7 A felszólalás alátámasztásául a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkoztak.

8 2006. március 31-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak kizárólag az ARTESO korábbi közösségi ábrás védjegy és a bejelentett védjegy összehasonlítása alapján. A felszólalási tanács határozatában úgy vélte, hogy felesleges lett volna annak vizsgálata, hogy a LA ARTESA spanyol szóvédjegy használatának bizonyítékai elegendőek voltak-e az említett védjegy tényleges használatának bizonyítására.

9 2006. május 30-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelt 58–64. cikke) alapján a felszólalási osztály határozata ellen.

10 Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa 2007. november 20-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést. Különösen úgy ítélte meg, hogy az „arteso” és az „artesa” szóelemek központi helyet foglalnak el, és meghatározóak az ütköző védjegyekben, a bejelentett védjegy grafikus eleme nem különösen megkülönböztető, valamint a „napa valley kifejezés” az áruk földrajzi származását írja le, és nem tekinthető megkülönböztető és domináns elemnek. Ezt követően a fellebbezési tanács egyrészről úgy vélte, hogy a megjelölt áruk azonosak, másrészről pedig úgy, hogy az ütköző védjegyek grafikus elemei között fennálló nyilvánvaló különbségek

ellenére az említett védjegyeknek a leginkább megkülönböztető és domináns elemei megegyeznek, ezért vizuális szempontból bizonyos fokú hasonlóság tapasztalható közöttük, és hangzásbeli szempontból hasonlók. A fentiekre tekintettel a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy az említett megjelölések összetéveszthetők. A korábbi spanyol védjegy tényleges használatának bizonyítékait illetően a fellebbezési tanács azok vizsgálatát szükségtelennek ítélte, tekintettel arra, hogy a korábbi jogok egyike alapján már teljes mértékben helyt adott a felszólaló kérelmeinek.

A felek kérelmei

11 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

13 A felperes keresete alátámasztására egyetlen – a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén alapuló – jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

14 A felperes úgy véli, hogy a szóban forgó megjelölések nem kellően hasonlók ahhoz, hogy fennálljon közöttük az összetévesztés veszélye.

15 Azt állítja, hogy az összetéveszthetőség fennállásának értékelése során a fellebbezési tanács nem követte a Törvényszék ítélkezési gyakorlatában választott megközelítést, mivel nem végezte el a szóban forgó megjelölések átfogó vizsgálatát. A fellebbezési tanács különösen arra szorítkozott, hogy különválasztotta és összehasonlította a szóelemeket, amelyeknek domináns jelleget tulajdonított, az említett megjelölések másodlagosnak ítélt grafikus összetevőit pedig elkülönítette. E grafikus elemeket csak a szóelemek összehasonlítását követően vizsgálta meg annak megállapítása érdekében, hogy olyan megkülönböztető elemet képeznek-e, amely megfelelő az összetéveszthetőség kizárására.

16 A felperes úgy véli, hogy az ütköző védjegyek szóelemei nem dominálnak az említett védjegyek megjelenésében, és az ábrás elemek – tekintettel az általuk keltett összbenyomásra – nem elhanyagolhatók. Ellenkezőleg, a szóelemekéhez hasonló

jelentőséggel rendelkeznek, mivel legalább az említett elemekével egyenértékű helyet foglalnak el, méretük jóval nagyobb, és a megjelöléseknek igen különleges és eredeti formát adnak.

17 A felperes azt állítja, hogy hangzásbeli szempontból a két ütköző védjegy egyértelműen különbözik egymástól, mivel a bejelentett védjegy három szóból és hét szótagból áll („ar", „te", „sa", „na", „pa", „va", „lley"), míg a korábbi védjegy egyetlen három szótagú szót foglal magába („ar", „te", „so"). Szintén hangsúlyozza, hogy hangzásbeli szempontból a bejelentett védjegy hosszabb a korábbi védjegynél.

18 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács állításával ellentétben a „napa valley" kifejezés nem zárható ki az ütköző védjegyek hangzásbeli szempontból történő összehasonlításából, mivel az „artesa napa valley" kifejezést a vásárlóközönség ezen áruk vásárlása során teljes egészében használni fogja, amely ezért a bejelentett védjegy másodlagos megkülönböztető elemét képezi.

19 Azt állítja, hogy fogalmi szempontból az a körülmény, hogy a bejelentett védjegy „artesa" szóeleme a spanyol nyelvben meghatározott jelentéssel rendelkezik, hozzájárul a korábbi védjeggyel fennálló hangzásbeli hasonlóság semlegesítéséhez, amelynek a spanyol nyelvben jelentéssel nem rendelkező „arteso" szóeleme valamely – például az említett elem fölött ábrázolt – mitológiai személyt idézhet fel.

20 Hozzáteszi, hogy a két védjegy fogalmilag különböző benyomásokat kelt, mivel a bejelentett védjegyben szereplő „napa valley" kifejezés egyértelmű fogalmi információkat nyújt a fogyasztók részére, és grafikus eleme a modernség gondolatát fejezi ki. Ezzel szemben a korábbi védjegy szó- és ábrás elemei a megjelölést a klasszikus mitológiával hozzák összefüggésbe.

21 A felperes pontosítja, hogy a borokat és az alkoholtartalmú italokat általában szupermarketekben, élelmiszerüzletekben és éttermekben értékesítik, ami lehetővé teszi a fogyasztók számára a palackok címkéinek megvizsgálását. A fogyasztók tehát a szóban forgó védjegyeket inkább vizuálisan, mint hangzás alapján érzékelik.

22 A felperes hangsúlyozza, hogy a bejelentett védjegyben szereplő „napa valley" kifejezés a korábbi védjegy által megjelölt árukétól eltérő földrajzi származást jelez. E körülmény hozzájárul a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy megkülönböztetéséhez, mivel az alkoholtartalmú italok földrajzi származását rendszerint olyan sajátosságnak tekintik, amelynek az átlagos fogyasztó jelentős figyelmet szentel.

23 A felperes arra a következtetésre jut, hogy – tekintettel arra, hogy a megjelölések jelentős grafikai eltéréseket mutatnak, és a szóban forgó áruk ágazatában a megjelölések vizuális megközelítése fontosabb azok hangzásbeli aspektusánál – az ütköző ábrás védjegyek „békésen egymás mellett létezhetnek" a piacon.

24 Az OHIM és a beavatkozó a felperes által felhozott valamennyi érvet vitatja.

A Törvényszék álláspontja

25 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók

összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyébiránt a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontja) értelmében a korábbi védjegyen azt a Közösségen belül valamely tagállamban lajstromozott védjegyet kell érteni, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséghez vezet az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30–33. pontja és a T-259/06. sz., Torres kontra OHIM – Navisa Industrial Vinícola Española [MANSO DE VELASCO] ügyben 2008. december 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 23. és 24. pontja).

27 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlók legyenek, és hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlók legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd a Törvényszék T-316/07. sz., Commercy kontra OHIM – easyGroup IP Licensing [easyHotel] ügyben 2009. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-43. o.] 42. pontját és a T-291/07. sz., Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe kontra OHIM – Byass [ALFONSO] ügyben hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 25. pontját).

28 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor az érintett áruk átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott,

ésszerűen figyelmes, és körültekintő. Szintén tekintettel kell lenni arra a tényre, hogy az átlagfogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások típusától függően változhat (a Törvényszék C-256/04. sz., Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma [RESPICUR] ügyben 2007. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-449. o.] 42. pontja és a fent hivatkozott ALFONSO-ügyben hozott ítélet 27. pontja).

29 A jelen ügyben a fellebbezési tanács az összetéveszthetőséget a két közösségi védjegyre tekintettel értékelte, amelyek közül a korábbi védjegy által érintett áruk a „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)", a bejelentett védjegy által érintett áruk pedig a „Napa Valley-ben (Kalifornia, Egyesült Államok) termelt és palackozott borok" voltak. A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 20. pontjában úgy vélte, hogy a korábbi védjegy által érintett áruk azonosak a bejelentett védjegy által érintett árukkal, amit a felperes közvetlenül nem vitatott.

30 Hasonlóképpen, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 16. pontjában úgy vélte, hogy – figyelembe véve a szóban forgó áruk jellegét, és azt a körülményt, hogy a korábbi védjegy közösségi védjegy – a releváns vásárlóközönséget európai átlagfogyasztók alkotják, amit a felperes szintén nem vitatott.

Az ütköző védjegyek összehasonlításáról

31 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésének – a szóban forgó védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében – az ezek által keltett összbenyomáson kell alapulnia, figyelembe véve különösen azok megkülönböztető és domináns elemeit. A védjegyeknek a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az

átlagfogyasztó által történő észlelése döntő szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. E tekintetben az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részeit (lásd a Bíróság C-334/05. P. sz., OHIM kontra Shaker ügyben 2007. június 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4529. o.] 35. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

32 A két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat arra, hogy az összetett védjegynek csupán az egyik alkotóeleme kerüljön figyelembevételre és a másik védjeggyel való összehasonlításra. Ellenkezőleg: az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve, ami azonban nem jelenti azt, hogy az összetett védjegy által az érintett fogyasztókban keltett összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények között ne lehetne domináns a védjegy valamely alkotóeleme vagy alkotóelemei. (lásd a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A hasonlóság értékelése csak akkor végezhető el egyedül a domináns elemet alapul véve, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható (a fent hivatkozott OHIM kontra Shaker ügyben hozott ítélet 42. pontja és a C-193/06. P. sz., Nestlé kontra OHIM ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 43. pontja). Ez különösen akkor lehet így, amikor ez az összetevő önmagában képes meghatározni azt a képet, amelyet az érintett vásárlóközönség fel tud idézni a védjegyről, és így a védjegy többi összetevőjének szerepe elhanyagolható a védjegy által keltett összbenyomásban (a fent hivatkozott Nestlé kontra OHIM ügyben hozott ítélet 43. pontja).

33 A jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a szóban forgó védjegyekben a leginkább megkülönböztető és domináns elemek közösek, e védjegyek tehát vizuális szempontból bizonyos fokig hasonlók, hangzásbeli szempontból pedig hasonlók.

34 Ennek kapcsán a felperes úgy véli, hogy a grafikus elem az egyes megjelölések által keltett összbenyomásban nem elhanyagolható, és kifogásolja azt, hogy a fellebbezési tanács az összetéveszthetőség értékelése során kizárólag a verbális elemeket vette figyelembe.

– A vizuális hasonlóságról

35 Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az összetett védjegyek alkotóelemének vagy alkotóelemeinek domináns jellegét illetően a konkrét esetben ezen alkotóelemek lényeges jellemzőit kell figyelembe venni, és azokat összehasonlítani a többi alkotóelemmel. Másrészről, kiegészítő jelleggel figyelembe lehet venni a különböző összetevők egymáshoz viszonyított helyzetét az összetett védjegyen belül (a Törvényszék T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 35. pontja és a T-242/06. sz., Cabrera Sánchez kontra OHIM – Industrias Cárnicas Valle [el charcutero artesano] ügyben 2007. december 13-án hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 47. pontja).

36 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a szóelem az egyes ütköző védjegyek által keltett összbenyomásnak domináns elemét képezi-e.

37 Először is pontosítani kell, hogy amennyiben valamely megjelölés ábrás és szóelemet egyaránt tartalmaz, abból nem következik automatikusan, hogy mindig a szóelemet kell meghatározónak tekinteni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-3/04. sz., Simonds Farsons Cisk kontra OHIM – Spa Monopole [KINJI by SPA] ügyben 2005. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4837. o.] 45. pontját). Összetett védjegy esetében az ábrás elem egyenrangú helyzetben lehet a szóelemmel (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-110/01. sz., Vedial kontra OHIM – France Distribution [HUBERT], ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 53. pontját és a fent hivatkozott charcutero artesano ügyben hozott ítélet 55. pontját).

38 Másodszor – ahogyan a fenti 32. pontban is szerepel – csak abban az esetben értékelhető a hasonlóság egyedül a domináns elem alapján, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható.

39 A jelen ügyben a fellebbezési tanács következtetésével ellentétben a két ütköző védjegyben szereplő szóelem nem domináns elem, egyrészről az említett védjegyeket alkotó különböző ábrás elemekre, másrészről ezen elemeknek a megjelölésekben elfoglalt helyére tekintettel. Ezek a szóelemek fölé helyezett ábrás elemek – különösen formájuk, méretük és színük révén – határozottan hozzájárulnak az egyes szóban forgó védjegyek azon képének meghatározásához, amelyet a releváns vásárlóközönség az emlékezetében megőriz, ezért tehát azokat a védjegyek észlelése során nem lehet figyelmen kívül hagyni.

40 A korábbi védjegynek a fogyasztók által megjegyzett képe ugyanis fekete-fehér rajzon egy kentauron ülő lovast ábrázol, ahol a két személy egy rudat visz, két végén egy-egy amfórával, a rajz alatt pedig nagybetűkkel írva az „arteso” szó szerepel. Ezzel szemben a bejelentett védjegy esetében a fogyasztók által megjegyzett kép egy álló téglalap, amely egyrészről felső részében szürke háttéren olyan háromszöget tartalmaz, amelyben egy kanyargós elem szerepel, amely alatt fekete háttéren, aranyszínű nagybetűkkel írva az „artesa” szó található, másrészről pedig a téglalap alsó részén a szintén fekete háttérre, aranyszínű nagybetűkkel írt „napa valley” kifejezés szerepel.

41 Következésképpen – ahogyan arra a felperes jogosan hivatkozik – az ütköző megjelölések vizuális szempontú összehasonlítását a megjelöléseket alkotó különböző ábrás és szóelemek összessége alapján kell elvégezni.

42 E körülmények között az ütköző megjelölések hasonlóságát a különböző alkotóelemeik összessége által keltett összbenyomás alapján kell elemezni, és meg kell vizsgálni, hogy azt a következtetést, amelyre fellebbezési tanács az általa elvégzett vizsgálatot követően jutott, befolyásolta-e az általa elkövetett tévedés.

43 Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az a körülmény, amely szerint a két ütköző védjegy egymáshoz hasonló szóelemekből áll, önmagában nem támasztja alá azt a következtetést, hogy vizuális hasonlóság áll fenn az ütköző megjelölések között. Sajátos elrendezésű ábrás elemeknek a megjelölésekben történő jelenléte azzal a hatással járhat, hogy az egyes megjelölések által keltett összbenyomás eltérő lesz (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-156/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO AIRE] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2789. o.] 73. és 74. pontját, valamint a fent hivatkozott KINJI by SPA ügyben hozott ítélet 48. pontját).

44 Kétségtelen, hogy – ahogyan a fenti 39. pontban is hangsúlyt kapott – az ütköző megjelölések jelentős eltéréseket mutatnak az őket alkotó grafikus elemek formája, mérete és színe vonatkozásában, a korábbi védjegy esetében a kentauron ülő lovas fekete-fehér ábrázolásáról, a bejelentett védjegy esetében pedig a négyszögbe helyezett, kanyargós elemet tartalmazó háromszög több színnel történő ábrázolásáról van szó. Mindazonáltal e különbségek ellenére az említett megjelölések összehasonlítása során feltűnik az „arteso” és az „artesa” szóelemek erős hasonlósága, amelyek hasonló nagybetűkkel íródnak, hasonló helyen, a grafikus elemek alatt helyezkednek el, és amelyek kizárólag színükben és utolsó magánhangzójukban térnek el. A „napa valley” szóelemre rátérve, tekintettel elhelyezkedésére, betűinek az „artesa” elemnél használt betűknél kisebb méretére, és az azt alkotó betűk kis betűközeire, az csak igen kevéssé válik el a bejelentett védjegy egészétől, és az említett védjegy másodlagos elemeként jelenik meg, amely nem játszhat meghatározó szerepet az ütköző védjegyek vizuális szempontú megkülönböztetésében. Következésképpen a felperes állításával ellentétben az „artes” közös verbális résznek a két védjegyben való jelenléte lehetővé teszi annak megállapítását, hogy e védjegyek között vizuális szempontból enyhe hasonlóság áll fenn.

45 A fentiekre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy az ütköző megjelölések enyhe vizuális hasonlóságot mutatnak.

– A hangzásbeli hasonlóságról

46 Hangzásbeli szempontból nem vitatható, hogy a szóban forgó két védjegyben szereplő „arteso" és „artesa" szóelemek erős hasonlóságot mutatnak. Ahogyan ugyanis a fenti 44. pontban már szerepel, az említett szavak csak utolsó magánhangzójukban különböznek.

47 A felperes azonban azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévedett azzal, hogy az ütköző védjegyek hangzásbeli összehasonlítása során nem vette figyelembe a bejelentett védjegy „napa valley" szóelemét, amely erősíti az említett megjelölések közötti különbségeket.

48 E vonatkozásban rá kell mutatni, hogy először is a bejelentett védjegy „artesa napa valley" kifejezése eltérő hangzásbeli benyomást kelt, mint az „arteso" szó.

49 A jelen esetben azonban a „napa valley" kifejezés másodlagos helyet foglal el az „artesa" szóhoz képest, és a bejelentett védjegy másodlagos elemeként azt az érintett vásárlóközönség az említett védjegy említésekor el fogja hagyni. Ezenfelül – ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 32. pontjában említette – az érintett, angol nyelvű vásárlóközönség ezen elemet leginkább a szóban forgó áruk földrajzi

származása jelzéseként érzékeli majd, és nem a bejelentett védjegy megkülönböztető elemeként. Ennélfogva nagy a valószínűsége annak, hogy a bejelentett védjegyre utalva a fogyasztók csak az „artesa" szót említsék (a Törvényszék T-101/06. sz., Castell del Remei kontra OHIM – Bodegas Roda [CASTELL DEL REMEI ODA] ügyben 2007. november 14-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 66. pontja). Következésképpen a felperes állításaival szemben a „napa valley" szóelem nem elegendő az ütköző védjegyek közötti hangzásbeli hasonlóság teljes kizárásához.

50 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a két ütköző megjelölés között erős hangzásbeli hasonlóság áll fenn.

– A fogalmi hasonlóságról

51 Az ítélkezési gyakorlat szerint a fogalmi különbségek semlegesíthetik a vizuális és hangzásbeli hasonlóságot, ha a szóban forgó védjegyek legalább egyike az érintett vásárlóközönség számára világos és meghatározott jelentéssel rendelkezik, ezért azt e vásárlóközönség azonnal meg tudja érteni (a Törvényszék T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel [BASS] ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 54. pontja).

52 A jelen ügyben – ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 34. pontjában említette, és az OHIM állítja – az „arteso" szó nem rendelkezik szemantikai tartalommal, és az „artesa" szó, amely különleges formájú, kenyérdagasztásra szolgáló edényt jelöl, igen kevéssé használatos a spanyol nyelvben, mivel használata specializált közönségre korlátozódik. Ezenfelül, mivel az „artesa" kifejezés spanyol szó, az érintett közösségi vásárlóközönség spanyolul nem beszélő, fennmaradó része számára semmilyen jelentéssel nem rendelkezik. Következésképpen az érintett

vásárlóközönség – amelynek meghatározása a fenti 30. pontban szerepel – nem tulajdonít fogalmi tartalmat az említett szóelemeknek.

53 A felperes állításával ellentétben meg kell állapítani, hogy a „napa valley" kifejezés nem elegendő annak elkerüléséhez, hogy a vásárlóközönség azt hihesse, hogy a szóban forgó áruk ugyanazon vállalkozástól vagy gazdaságilag kapcsolódó vállalkozásoktól származnak. Kétségtelen, hogy – ahogyan a fenti 49. pontban is szerepel – a szóban forgó kifejezést az érintett vásárlóközönség jelentős része a szóban forgó áruk földrajzi származása jelzéseként érzékeli majd, de anélkül, hogy a megjelölésnek különös fogalmi tartalmat tulajdonítana.

54 A felperes azon érve, amely szerint az ütköző védjegyek ábrás elemei eltérő fogalmakat idéznek fel, nem gyengíti a fenti következtetést. Egyrészről a kentauron ülő, amfórákat tartó rudat hordozó lovas ábrázolása a bor mitológiai eredetét idézi fel, tehát a borra és annak előállítására utal. Következésképpen a megjelölés az érintett vásárlóközönségre tekintettel a bort idézi, de anélkül, hogy e felidézés olyan egyértelmű és meghatározott jelentéssel bírna az érintett vásárlóközönség számára, amely képes lenne a két megjelölés közötti fogalmi különbség megállapítására.

55 Másrészről, a bejelentett védjegyet illetően, a grafikus elem stilizáltsága megnehezíti a fogalmi tartalom átvitelét, és különösen azt, hogy az utóbbit az átlagfogyasztó egyértelműen érzékelje. Következésképpen nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a bejelentett védjegy az általa keltett összbenyomással a modernség gondolatára utal, amelyet az érintett vásárlóközönség azonnal érzékel.

56 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a fogyasztók a szóban forgó megjelölések vonatkozásában fogalmi szempontból nem érzékelnek olyan különös jelentéstöbbletet, amely lehetővé tenné számukra a két megjelölés közötti különbség vagy hasonlóság megállapítását.

Az összetévesztés veszélyének értékeléséről

57 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése magában foglalja a számításba vett tényezők bizonyos kölcsönös függőségét, és különösen a védjegyek, illetve a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlóságát. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság csekély fokát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magas foka, és fordítva (lásd analógia útján a C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontját, és a Törvényszék T-81/03., T-82/03. és T-103/03. sz., Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és mások] egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-5409. o.] 74. pontját).

58 A jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az összehasonlított megjelölések vizuális szempontból bizonyos fokú hasonlóságot mutatnak, hangzásbeli szempontból pedig hasonlók, a szóban forgó árukra tekintettel tehát azt a következtetést vonta le, hogy a két védjegy között fennáll az összetévesztés veszélye.

59 Ezzel szemben a felperes úgy véli, hogy a megjelölések jelentős grafikai eltéréseket mutatnak, és tekintettel a megjelölések vizuális megjelenésének a szóban forgó áruk ágazatában betöltött jelentőségére, az ütköző védjegyek „békésen egymás mellett létezhetnek” a piacon.

60 E vonatkozásban pontosítani kell, hogy az összetévesztés veszélyének átfogó értékelése során az egymással szemben álló megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi aspektusainak nem mindig azonos a súlya, és meg kell vizsgálni azokat az objektív körülményeket, amelyek között a védjegyek megjelenhetnek a piacon (a Törvényszék T-117/03–T-119/03. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection] egyesített ügyekben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 49. pontja).

61 Az ütköző megjelölések hasonló vagy eltérő elemeinek jelentősége ugyanis különösen azok lényeges tulajdonságaitól vagy az általuk megjelölt áruk vagy szolgáltatások értékesítésének körülményeitől függ. Ha a szóban forgó védjegyekkel megjelölt árukat rendszerint olyan üzletekben értékesítik, ahol a fogyasztó maga választja ki az árut, és ezért főként az árun elhelyezett védjegy megjelenésére kell hagyatkoznia, a megjelölések vizuális hasonlósága főszabály szerint nagyobb jelentőséggel bír (a fent hivatkozott NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection egyesített ügyekben hozott ítélet 49. pontja, és a fent hivatkozott el charcutero artesano ügyben hozott ítélet 80. pontja). Ha ezzel szemben az árut főleg szóban értékesítik, rendszerint nagyobb jelentőséget kap a megjelölések hangzásbeli hasonlósága (a Törvényszék T-88/05. sz., Quelle kontra OHIM – Nars Cosmetics [NARS] ügyben 2007. február 8-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 68. pontja).

62 A borágazatban – a fent hivatkozott KINJI by SPA ügyben hozott ítélettel (57. és 58. pont) érintett alkoholmentes italoktól eltérően – ezen áruk fogyasztói megszokták, hogy ezeket az azonosításukra szolgáló szóelemmel nevezzék meg, és annak alapján ismerjék fel, különösen azokban a bárokban vagy éttermekben, ahol a bort – miután nevét az étlapon látták – szóban rendelik (a Törvényszék T-40/03. sz., Murúa Entrena kontra OHIM – Bodegas Murúa [Julián Murúa Entrena] ügyben 2005. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2831. o.] 56. pontja és a T-332/04. sz., Sebirán kontra OHIM – El Coto De Rioja [Coto D'Arcis] ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontja). Következésképpen a jelen ügyben különös jelentőséget kell tulajdonítani a szóban forgó megjelölések hangzásbeli hasonlóságának.

63 A jelen ügyben megállapításra került, hogy a két védjeggyel érintett, szóban forgó áruk, azaz a borok, azonosak, és a megjelölések erős hangzásbeli hasonlóságot, valamint enyhe vizuális hasonlóságot mutatnak. E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy – a szóban forgó áruk fogyasztók általi megnevezésének módjára és következésképpen a hangzásbeli hasonlóságnak tulajdonítandó jelentőségre tekintettel – a két megjelölés a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében összetéveszthető.

64 Egyébiránt az a körülmény, hogy a bejelentett védjegy által érintett árukat – ahogyan az az említett védjegyen is szerepel – a Napa völgyben (Napa Valley) állítják elő, nem akadálya az összetéveszthetőség fennállásának. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően akkor is fennállhat az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség úgy gondolja, hogy a szóban forgó áruk gyártási helye eltérő (a fent hivatkozott Canon-ügyben hozott ítélet 29. és 30. pontja, és a Törvényszék T-29/04. sz., Castellblanch kontra OHIM – Champagne Roederer [CRISTAL CASTELLBLANCH] ügyben 2005. december 8-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5309. o.] 52. pontja).

65 Következésképpen a jogalapot – és ennek folytán a keresetet teljes egészében – el kell utasítani.

A költségekről

66 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Codorniu Napa, Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. november 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások